

[Voigt.]

tilfældigvis ikke agter at stemme for et af socialdemokratiets mærkværdige forslag. Det ville dog være uheldigt, hvis alle herinde skulle støtte de tanker, som socialdemokratiet lægger frem på bordet her. Gud ske lov at venstre ikke vil støtte det, selv om jeg også synes, det er en vattet holdning at undlade at stemme.

Christophersen (V):

Jeg skal først sige om vores stilling til de to dagsordensforslag, at vi ikke kan stemme for nogen af dem. Det samme gælder fremskridtspartiets ændringsforslag. Det gælder om det såvel som om fremskridtspartiets dagsordensforslag, at det er forslag, der er urealistiske, fordi vi nu af augustforligets partier er bragt i en situation, hvor man ganske rigtig må tage stilling til, om man vil acceptere det resultat, der er kommet, eller man ikke vil. Man kan ikke begynde forfra.

Så vil jeg godt vende mig til nogle af de bemærkninger, som statsministeren og økonomiministeren og i og for sig også hr. Ninn-Hansen og hr. Melchior kom med. Jeg tror, at hr. Poul Hartling senere vil uddybe nogle af vore synspunkter i forhold til statsministerens og økonomiministerens indlæg. Jeg hørte, at økonomiministeren brugte udtrykket psykologiske reaktioner. Jeg må sige, at efter at jeg har hørt økonomiministerens og statsministerens indlæg, synes jeg nok, at økonomiministeren skulle være lidt forsigtig med at anvende det udtryk. Jeg fik nærmest det indtryk af de to indlæg, at regeringens medlemmer er ved at miste deres realitetssans.

Statsministeren spurgte, hvor det var, vi ville antaste mæglingforslaget, og hvorfor vi ønskede, at forhandlingerne skulle trævles op igen. Jeg har mig bekendt ikke sagt noget om, at vi ønskede at antaste mæglingforslaget, eller at forhandlingerne skulle trævles op igen, men hvis statsministeren kan dokumentere det, så vil jeg da være glad.

Nej, vores standpunkt har været et ganske andet, hr. statsminister, og det er også et svar til hr. Ninn-Hansen, til hr. Melchior og til økonomiministeren. Vi sagde i august: en fornuftig indkomspolitik bør følge de retningslinjer, at man lægger en realistisk ramme og ikke en urealistisk ramme. For at få en realistisk ramme, hvor der er plads til den lønglidning, vi alle sammen ved vil komme, hvor der er plads

til at løse nogle sociale problemer og til at imødekomme nogle specielle krav, vil det være nødvendigt til gengæld at erstatte den automatiske dyrtidsregulering med indkomstskatteløstelser. Det var alternativet. Det var den politiske løsning, der var den anden mulighed i august måned. Den blev dengang afvist af et flertal her i folketinget.

Nu har det samme flertal så bragt os i en situation, hvor de står med et resultat, som efter vores opfattelse er uansvarligt. Så skal man ikke nu komme og spørge, hvad der er alternativet i dag. Valget mellem de to muligheder lå i efteråret, og da traf regeringen sit valg. Nu har man bragt folketinget i den efter vores opfattelse helt urimelige situation, at det skal vælge mellem to lige umulige situationer: skal man acceptere, at en konflikt bryder ud, eller skal man acceptere, at der gennemføres en økonomisk politik, som alle ved er uansvarlig? For statsministeren og regeringens øvrige medlemmer er, går jeg ud fra, også klar over, at denne 2 pct. ramme naturligvis ikke kan holde. Det er det urimelige valg regeringen stiller folketinget over for. Men det valg ønsker vi ikke at foretage. Derfor har vores standpunkt i dag været det meget klare, at vi ikke vil forhindre, at man bremser en konflikt. Vi vil ikke ved at stemme imod mæglingforslagets ophøjelse til lov bringe landet i den situation, at en konflikt bryder ud, men vi vil heller ikke ved at stemme for mæglingforslaget tage et medansvar for det, som forligspartierne nu har bragt os frem til, nemlig en situation, hvor indkomspolitikken er mere eller mindre sprængt. Det må de fem partier tage ansvaret for, som de gjorde i august, og det er klart, at det kan man ikke nu begynde at lave om på, men dengang havde man muligheden for at vælge en anden vej. Det havde ingen interesse. Nu må man så tage det ansvar, man dengang påtog sig.

Så skal jeg blot sige til hr. Melchior, at det undrer mig i og for sig, at et medlem af centrum-demokraterne kommer herop på talerstolen og argumenterer, som om han overhovedet ikke har kendskab til, hvad det er for et forlig, hans parti er deltager i. Det var jo netop en af vore indvendinger i august, at der ikke inden for 2 pct. rammen var plads både til lønglidning, til lavtlønstillæg, til specielle krav og til en række andre ting. Det var netop en af vores pointer, og så undrer det mig overordentlig